

ÈTICA RACIONALISTA	EMOTIVISME MORAL
· Las normes morals provenen de la raó. · Són universals. · Es determinen a priori amb independència de l'experiència. · Són necessàries, no poden canviar.	· El criteri de moralitat prové de l'emoció i el sentiment. · Són generals, la seva validesa depèn del costum de la comunitat. · Es determinen a posteriori, depenen de l'experiència. · Són contingents, depenen del gust i el costum i poden, per tant, canviar.
SEMBLANCES En ambdues és el subjecte, ja sigui des de la raó o des de l'emoció, qui estableix el criteri del que és bo i del que és dolent.	

RACIONALISME	EMPIRISME
És una filosofia idealista perquè el pensament i les idees són considerades com a primera realitat. Si existeix o no una altra realitat extramental ha de ser demostrada posteriorment.	És una filosofia idealista perquè només podem conèixer el que percebem i les idees que aquestes percepcions deixen en la ment. Si existeix o no una realitat que sigui la causa de les nostres percepcions no ho sabem.
Primacia del problema gnoseològic: Pels dos autors, Descartes i Hume, la filosofia ha de reflexionar i donar solucions al problema del coneixement humà abans de parlar res sobre la realitat.	
Tenim autonomia moral perquè és el subjecte des de la raó, el que determina els principis morals	Tenim autonomia moral perquè és el subjecte des de els seus sentiments qui determina el que és bo o dolent.
Diferències Sobre el problema del coneixement	
L'origen del coneixement és la raó. Els sentits ens enganyen. Les lleis de les matemàtiques i de la Física són elaborades des de la raó. L'enteniment humà disposa d'unes idees innates, així com també dels principis racionals independents de tota experiència (axiomes matemàtics)	L'origen del coneixement és l'experiència. A través de la percepció sensible adquirim tot el coneixement, tant les idees com els principis racionals de la ment. Res hi ha a l'enteniment que no provingui de l'experiència. L'home neix com a una tabula rasa i va acumulant experiències i elaborant regularitats. Inclòs els principis que regulen l'activitat mental, com el principi de causalitat és forma des de l'experiència.
Sobre el problema de la ciència	

La deducció racional que parteix de principis universals, és el mètode vàlid per aconseguir les veritats sobre el món. El model de ciència a seguir són les matemàtiques per el seu caràcter axiomàtic i deductiu. La metafísica es possible com a ciència perquè podem conèixer les idees de jo, Déu i món aplicant la raó a partir de les idees innates.	L'inducció del particular al general és el mètode vàlid per aconseguir veritats sobre el món. Les lleis generals sobre la realitat són el producte d'una experiència constant de casos particulars semblants. El model de ciència a seguir és la Física pel seu caràcter inductiu i experimental. La metafísica no és possible com a ciència perquè les substàncies, jo, Déu i món, no són accessibles a l'experiència no hi ha ciència sense experiència.
Sobre el problema de la realitat	
Tot el que succeeix, succeeix necessàriament. De tot el que passa hi ha una raó suficient que ho explica. És possible per tant un coneixement necessari i vertader sobre el món físic.	Només podem assolir un coneixement probable sobre el món físic. Podem establir certes regularitats a través del costum i la utilitat
Sobre el problema moral	
Els principis morals són a priori, estan inscrits en la raó. Són, per tant, universals i necessaris (no poden canviar).	Els principis morals són a posteriori, es deriven de l'experiència. Depenen del sentiment, segons el plaer, disgust i/o utilitat que ens aporti.